ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
Ἰδιοκτησία: «Ἡ Πρωΐα», Ἀν. Ἐκδοτική Ἑταιρεία

Γραφεῖα: Στοὰ Πεσμαζόγλου Τηλέφωνα: 31-351 31-352

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
Ἐτησία	Δρχ. 720	Ἐτησία	£ 2.0.0
Ἑξάμηνος	» 360	Ἑξάμηνος	» 1.5.0

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 2

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ, ΕΤΟΣ ΙΕ'.—ΑΡ. 15—96

ΤΡΙΤΗ
6
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 1940
Σελήνη 28 ἡμερῶν
Ἀνατ. ἡλ. 7.27'. Δύσις 5.52'.
Φωτίου Κωνσταντινουπόλεως

ΠΝΕΥΜΑ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗΣ ΚΑΙ ΕΙΡΗΝΗΣ

Εἰς τὸ Βελιγράδιον ἐτερματίσθη προχθὲς ἡ ἐπὶ τριήμερον παρκέσασα σύνοδος τοῦ Μονίμου Συμβουλίου τῆς Βαλκανικῆς συνεννοήσεως καὶ τὸ ἐκδοθὲν ἐπίσημον ἀνακοινωθὲν περὶ τοῦ ποτελέσματος τῶν συζητήσεων τῶν ἀντιπροσώπων τῶν τεσσάρων κρατῶν εἶνε σαφὲς καὶ εὔγλωττον, δικαιοῦν ἀπολύτως τὰς ροσδοκίας τῶν λαῶν τῆς Βαλκανικῆς. Θὰ ἠμπορούσαμεν νὰ ροσθέσωμεν ὅτι τὸ ἀνακοινωθὲν τοῦτο ἱκανοποιεῖ καὶ πάντας ὅσους ἀπὸ ὑψηλοτέρας σκοπιᾶς ἐπισκοποῦντας τὸ συμφέρον τῆς ρώπης καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, τοῦτο ὅμως δὲν ἀπόκειται εἰς ἡ- ας ν' ἀναπτύξωμεν. Διὰ τοὺς λαοὺς τῆς Βαλκανικῆς εἶνε ἄρ- τη ἡ ἱκανοποίησις ἐκ τῆς βαθείας συναισθήσεως τῆς κοινῆς πολυτίμου ὑπηρεσίας, τὴν ὁποίαν αἱ χῶραι των προσφέ- ουν εἰς τὸ κοινὸν αὐτῶν ἰδεῶδες, τῆς εἰρήνης καὶ τῆς συνερ- ασίας εἰς τὴν νοτιοανατολικὴν ταύτην ἄκραν τῆς Εὐρώπης

"Οσοι καινοθήραι εἰς τὸ ἐξωτερικὸν ἐπίστευσαν ἢ προσε- οιήθησαν ὅτι πιστεύουν εἰς χαλάρωσιν τῶν δεσμῶν τῶν τεσ- ράρων κρατῶν, ὀφειλομένην εἰς τὴν ἀπὸ τὴν ἔκρηξιν τοῦ πολέ- ου ἐξέλιξιν τῆς γενικῆς καταστάσεως. θὰ πεισθοῦν ἤδη πό- τον μακρὰν τῆς πραγματικότητος διετέλουν. «Τὰ τέσσαρα κρά- η—διακηρύττει τὸ ἀνακοινωθὲν—εἶνε ἀποφασισμένα νὰ παρα- ένουν ἡνωμένα εἰς τοὺς κόλπους τῆς Συνεννοήσεως, ἥτις δὲν ποβλέπει, παρὰ εἰς ἰδικούς της σκοποὺς καὶ δὲν στρέφεται ἐ- αντίον οὐδενός, νὰ ἐπαγρυπνοῦν δὲ ἀπὸ κοινοῦ διὰ τὴν προ- ασίαν τῶν δικαιωμάτων ἑνὸς ἑκάστου ἐξ αὐτῶν καὶ διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τῆς ἀκεραιότητος τῶν ἐθνι- κῶν των ἐδαφῶν». Καὶ οἱ σαφέστατοι αὐτοὶ λόγοι ὑπογραμμί- ζονται διὰ τῆς ἐν τῷ ἀνακοινωθέντι δηλώσεως ὅτι τὸ Βαλκανι- κὸν Σύμφωνον παρατείνεται διὰ νέαν ἑπταετῆ περίοδον.

Ὅπως ἀνεμένετο ἀπὸ ὅλους τοὺς ὀρθῶς σκεπτομένους καὶ μὴ ἀμβλυωποῦντας πρὸς τὴν πραγματικότητα, ἡ Βαλκανικὴ Συνεννόησις ἐξῆλθεν ἔτι μᾶλλον ἰσχυρὰ καὶ στερεὰ ἐκ τῆς πρώ- της μετὰ τὴν ἔναρξιν τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ πολέμου συνόδου τοῦ Μονίμου Συμβουλίου της. Εἶνε τοῦτο, ἄλλωστε, φυσικόν. Ἡ στερεὰ ἑνωσίς των εἶνε ἡ κατ' ἐξοχὴν ἐξυπηρετοῦσα τὸ ἐν τῷ ἀνακοινωθέντι διαπιστούμενον κοινὸν αὐτῶν συμφερον διὰ τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης, τῆς τάξεως καὶ τῆς ἀσφαλείας εἰς τὴν Νοτιοανατολικὴν Εὐρώπην καὶ τὴν σταθερὰν θέλησίν των «ὅπως συνεχίσουν τὴν ἀποφασιστικῶς εἰρηνικὴν πολιτικήν των, διατηροῦντα αὐστηρῶς τὰς θέσεις των ἔναντι τῆς παρούσης συρράξεως, ὅπως ἀποσοβήσουν τὴν ἐπέκτασιν τῶν δοκιμασιῶν τοῦ πολέμου εἰς αὐτὴν τὴν περιοχὴν τῆς Εὐρώπης». Ἡ Βαλκανικὴ Συνεννόησις ὀφείλει τὴν γένεσίν της εἰς τὸν ἐκδηλον κοινὸν πόθον τῶν λαῶν τῆς χερσονήσου μας διὰ τὴν διατήρησιν καὶ τὴν παγίωσιν τῆς εἰρήνης εἰς μίαν εὐρωπαϊκὴν περιοχήν, ἡ ὁποία ἄλλοτε—καὶ κατὰ βάθος οὐχὶ ἐξ ἰδίας ὑπαιτιότητος—ἦτο ἡ διαρκὴς ἑστία συρράξεων καὶ συγκλονισμῶν τῆς εὐρωπαϊκῆς ἡσυχίας. Ἡ Βαλκανικὴ σήμερον εἶνε ὄασις γαλήνης εἰς μίαν τεταραγμένην καὶ κλυδωνιζομένην Εὐρώπην, ἡ δὲ στάσις της ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ πολέμου δικαιολογεῖ πλήρως τοὺς ὡραίους λόγους, μὲ τοὺς ὁποίους ὁ ἐπὶ τῶν Ἐξωτερικῶν ὑπουργὸς τῆς Ρουμανίας, ὁ καὶ προεδρεύσας τῆς ἐν Βελιγραδίῳ Διασκέψεως, ἐπεσφράγισε τὴν ἀνάγνωσιν τοῦ ἐπισήμου ἀνακοινωθέντος της: «Εἴμεθα πεπεισμένοι—ἐτόνισεν—ὅτι ἡ Συνεννόησίς μας καθίσταται ὁλονὲν περισσότερον ὄργανον χρήσιμον διὰ τὴν εἰρήνην καὶ τὴν ἀσφάλειαν τῶν χωρῶν μας, χρήσιμον ἐπίσης εἰς τοὺς γείτονάς μας καὶ εἰς τὴν εὐρωπαϊκὴν ἰδέαν, τὴν τόσον δοκιμασθεῖσαν κατὰ τοὺς τελευταίους αὐτοὺς καιρούς, εἰς τὴν ὁποίαν παραμένομεν πάντοτε ἀφωσιωμένοι».

Κατὰ τὴν ἐν Βελιγραδίῳ ἐπαφὴν τῶν ἀντιπροσώπων τῶν τεσσάρων βαλκανικῶν κρατῶν διεπιστώθη, ἐν τούτοις, καὶ κάτι ἄλλο, ἰδιαζόντως πολύτιμον, ὑπὸ τὰς παρούσας διεθνεῖς περιστάσεις, Τοῦτο τὸ διετύπωσε κατὰ τὸν εὐτυχέστερον τρόπον ὁ "Ελλην πρωθυπουργός, ὁμιλῶν πρὸς τὸν ἐν Βελιγραδίῳ ἀνταποκριτὴν τοῦ πρακτορείου Χαβᾶς μετὰ τὸ τέλος τῶν ἐργασιῶν τῆς Διασκέψεως: «Εἶμαι—εἶπε—λίαν εὐτυχὴς διαπιστῶν ὅτι αἱ Βαλκανικαὶ χῶραι, καὶ ἐκεῖναι ἀκόμη, αἱ ὁποῖαι δὲν μετέχουν τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως, σκέπτονται κατὰ τὸν ἰδιον τρόπον. Οὕτως ἡ ἐρήνη τῶν Βαλκανίων, μία εἰρήνη ἐναρμονιζομένη μὲ τὴν ἀξιοπρέπειάν των καὶ μὲ τὴν ἀπόφασίν των ἀὶ διατηρήσουν τὴν ἐθνικήν των ἀνεξαρτησίαν, εἶνε ἐξησφαλισμένη». Εἶνε αὐτοὶ λόγοι καλῶς ἐσταθμισμένοι καὶ βαρυσήμαντοι, οἱ ὁποῖοι εἶνε προωρισμένοι νὰ εὕρουν βαθεῖαν ἀπήχησιν καὶ ἐπιβεβαιοῦν τὴν χαρακτηριστικὴν παρατήρησιν ἑνὸς ἄλλου μέλους τοῦ Μονίμου Συμβουλίου τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως, καθ' ἣν ἡ Βουλγαρία δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς οὐσιαστικῶς μετέχουσα αὐτῆς.

Ἀπὸ τὴν Διάσκεψιν τοῦ Βελιγραδίου διεχύθη μία ἀτμόσφαιρα γαλήνης ἐποικοδομητικῆς, ἡ ὁποία θὰ τονώσῃ τοὺς βαλκανικοὺς λαοὺς εἰς τὴν συνέχισιν τοῦ εἰρηνικοῦ ἔργου των, μὲ τὴν ὁποίαν ὁ βασιλεὺς ἐσύνθεσε τὸ μπαλλέτο. Ξώθεψε λιγώτερον σημαντικόν, τὸ ὁποῖον ἀπησχόλησε τὴν συνδιάσκεψιν, ὑπῆρξε τὸ τῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν κρατῶν-μελῶν τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως καὶ τῶν κρατῶν ἐκείνων τὰ ὁποῖα, λόγῳ τῆς γεωπολιτικῆς θέσεώς των, ἀποτελοῦν μέρος τῆς βαλκανοδουναβίου κοινότητος καὶ δὲν εἶνε μέλη τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως, δηλαδὴ τῆς Οὐγγαρίας καὶ τῆς Βουλγαρίας. Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου ἐξαίρεται ἡ δήλωσις τοῦ κ. Γκαφένκου εἰς τὴν προχθεσινὴν πρόποσίν του ὅτι ἐφ'ὅσον προσεγγίζει ἡ ἡμέρα τῆς εἰρήνης, ἐπὶ τοσοῦτον ἐνισχύεται ἡ πεποίησις ὅτι αἱ σχέσεις αὗται θὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ ρυθμισθοῦν φιλικῶς ἐντὸς τοῦ πλαισίου τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως, τὸ ὁποῖον θὰ εὑρυνθῇ. Τὸ γεγονὸς ὅτι ἔγινε λόγος περὶ εὐρύνσεως, παρατηροῦν αἱ ἐφημερίδες τοῦ Βελιγραδίου, δεικνύει πρὸς ποίαν κατεύθυνσιν θὰ ἀναπτυχθῇ ἡ μελλοντικὴ διπλωματικὴ δραστηριότης τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως. Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ κ. Σαράτσογλου, ὁ ὁποῖος, λόγῳ τῆς διελεύσεώς του ἐκ Σόφιας καὶ τῆς συναντήσεώς του μετὰ τοῦ κ. Κιοσεϊβάνωφ, ἔσχε τὴν εὐκαιρίαν νὰ λάβῃ γνῶσιν τῶν βουλγαρικῶν ἀπόψεων, τὰς ὁποίας καὶ ἀνεκοίνωσεν εἰς τὴν συνδιάσκεψιν, ἐπιστρέφων τώρα εἰς Τουρκίαν θὰ καταστοπίσῃ τὴν βουλγαρικὴν κυβέρνησιν ἐπὶ τῶν συζητήσεων τῆς βαλκανικῆς διασκέψεως. Διατυποῦνται ἤδη ἐλπίδες νομικῆς συνεργασίας τῶν τεσσάρων κρατῶν, τὰς λεπτομερείας τῆς ὁποίας θὰ συζητήσουν οἱ εἰδικοὶ τοῦ οἰκονομικοῦ συμβουλίου καὶ ἐπεκύρωσε τὰ πρακτικὰ τοῦ οἰκονομικοῦ συμβουλίου, ὅπερ εἶχε συνέλθει τὸ θέρος εἰς τὸ Βουκουρέστιον. Φαίνεται, ὅτι συνεζητήθη λεπτομερῶς τὸ ζήτημα τῆς ἀνταλλαγῆς τῶν προϊόντων μεταξὺ τῶν Βαλκανικῶν κρατῶν κατὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε νὰ ἐπιτευχθῇ ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ εἴδος τι «περιοχικῆς» αὐταρκείας, ἡ ὁποία θὰ βελτιώσῃ αἰσθητῶς τὴν θέσιν τῶν βαλκανικῶν κρατῶν ἀπὸ ἀπόψεως προμηθειῶν εἰς εἴδη πρώτης ἀνάγκης καὶ πρώτας ὕλας.

Ὁ κ. Σαράτσογλου, διερχόμενος ἐκ Σόφιας θὰ προτείνῃ εἰς τὸν κ. Κιοσεϊβάνωφ, ὅπως ἀποσταλῇ Βούλγαρος ἀντιπρόσωπος εἰς τὴν οἰκονομικὴν διάσκεψιν, ὅπως καταστῇ δυνατὴ ἡ οἰκονομικὴ συνεργασία μεταξὺ τῶν κρατῶν τῆς Συνεννοήσεως καὶ τῆς Βουλγαρίας.

Μὲ ἰδιαιτέραν ἱκανοποίησιν διεπιστώθη ἡ ἀγαθότης τῶν σχέσεων μεταξὺ τῆς Ἰταλίας ἀφ' ἑνὸς καὶ τῶν τεσσάρων κρατῶν ἀφ' ἑτέρου, τυπικὴ ὁλοκλήρωσις τῆς ὁποίας θὰ ἦτο μία συμφωνία μεταξὺ Τουρκίας καὶ Ἰταλίας ἀνάλογος πρὸς τὴν ἑλληνοϊταλικήν. Ἐνθαρρυντικὸν γεγονὸς διὰ τὰ κράτη τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως εἶνε τὸ ὅτι ὁ τύπος τῶν μεγάλων δυνάμεων — ἐμπόλεμων καὶ μὴ — ὁμοθύμως ἐκδηλώνει τὴν ἐπιθυμίαν, ὅπως ὁλόκληρος ἡ Νοτιοανατολικὴ Εὐρώπη παραμείνῃ μακρὰν τῆς συρράξεως. Οὕτω αἱ ἀποφάσεις τῆς Βαλκανικῆς Συνδιασκέψεως ἀνταποκρίνονται σήμερον πρὸς τοὺς γενικωτέρους πόθους τῆς δοκιμαζομένης Εὐρώπης. Ἐὰν νέοι παράγοντες, ἀπρόβλεπτοι ὅλως, δημιουργήσουν τυχὸν ἐξωβαλκανικὰς ἀπειλὰς δι' οἱονδήποτε τῶν κρατῶν τῆς Συνεννοήσεως, τότε ἡ στάσις τῶν λοιπῶν θὰ καθορισθῇ κατόπιν συσκέψεως τῶν ἁρμοδίων ἐκπροσώπων των — ὅπως ἐδήλωσε χθὲς ὁ κ. Γκαφένκου. Διὰ τὴν περίπτωσιν, ἀντιθέτως, ἐσωβαλκανικῆς διαταραχῆς, θὰ λειτουργήσῃ ἡ ἀλληλεγγύη, ἡ προβλεπομένη ὑπὸ τοῦ Βαλκανικοῦ συμφώνου.

Ἡ συνδιάσκεψις διὰ τοῦ ἀνακοινωθέντος τῆς διεκήρυξε τὴν «ἐπιθυμίαν τῶν τεσσάρων κρατῶν ὅπως ἐπαγρυπνοῦν ἀπὸ κοινοῦ εἰς τὴν διατήρησιν τοῦ δικαιώματος ἑνὸς ἑκάστου ἐξ αὐτῶν ἐπὶ τῆς ἀνεξαρτησίας καὶ τοῦ ἐθνικοῦ ἐδάφους». Ἡ φράσις αὕτη προδίδει ἀρκετὰ εὐγλώττως τὸν διπλωματικὸν χαρακτῆρα τῆς βαλκανικῆς ἀλληλεγγύης.

Ἡ γενικὴ ἐντύπωσις τῶν καλῶς πληροφρημένων κύκλων εἶνε, ὅτι ἡ Βαλκανικὴ Συνεννόησις ἐξῆλθεν ἐνισχυμένη ἐκ τῆς 8ης Συνόδου τοῦ Μονίμου Συμβουλίου καὶ ὅτι δικαιολογεῖται κάθε αἰσιόδοξος προοπτικὴ διὰ τὸ προσεχὲς μέλλον.

Θ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ

ΤΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΗΣ ΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ ΤΗΣ ΒΑΛΚΑΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΩΣ

Ποῖα κυρίως ζητήματα ἀπησχόλησαν τὴν Διάσκεψιν.-Ἡ θέσις τῆς Βουλγαρίας ἔναντι τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως.-Διαψεύδονται τὰ περὶ προτάσεων πρὸς τὸν κ. Κιοσεϊβάνωφ.-Δηλώσεις τοῦ κ. Μεταξᾶ.-Ἡ προκληθεῖσα ἐκ τῶν ἀποφάσεων ἐντύπωσις ἀνὰ τὴν Εὐρώπην.-Σχόλια τοῦ βαλκανικοῦ καὶ εὐρωπαϊκοῦ τύπου.

ΟΙ κ. κ. ΜΕΤΑΞΑΣ, ΣΑΡΑΤΣΟΓΛΟΥ ΚΑΙ ΤΣΒΕΤΚΟΒΙΤΣ ΠΑΡΕΜΕΙΝΑΝ ΜΕΧΡΙ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ ΧΘΕΣ ΕΙΣ ΝΥΣΣΑΝ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 5. (Τοῦ ἀπεσταλμένου μας). — Τὸ μόνιμον συμβούλιον τῆς Βαλκανικῆς Συνεννοήσεως ἐπεράτωσεν αἰσίως τὰς ἐργασίας του. Ἡ συνδιάσκεψις, ἥτις εἶχε προσελκύσει τὸ παγκόσμιον ἐνδιαφέρον καὶ εἶχε καταστήσει τὸ Βελιγράδιον προνομιοῦχον πόλιν, πρὸς ἣν ἐστρέφοντο ἀγωνιῶδη ἴσως τὰ βλέμματα ὁλοκλήρου τῆς ὑφηλίου—ἀφοῦ εἶχον συρεύσει εἰς αὐτὴν ἀπεσταλμένοι ἀκόμη καὶ τοῦ ἰαπωνικοῦ πρακτορείου Ντομέϊ καὶ Ἀμερικανοὶ δημοσιογράφοι, οἱ ὁποῖοι ἐγκατέστησαν ἰδικόν των πομπὸν ἀσυρμάτου, διὰ νὰ μεταδίδουν ἀμέσως τὰς «ἐπιτυχίας» των—ἔληξε τὴν ἕνην μ. μ. τῆς Κυριακῆς μὲ τὴν ἀνάγνωσιν ὑπὸ τοῦ προέδρου τοῦ συμβουλίου κ. Γκαφένκου τοῦ ἐπισήμου ἀνακοινωθέντος.

Ἡ διάσκεψις τοῦ Βελιγραδίου παρουσίασε μίαν περίεργον, ἀλλὰ καθόλου δυσάρεστον ἀντινομίαν. Ἐνῷ ὅλοι οἱ ἐκτὸς αὐτῆς κατείχοντο ὑπὸ νευρικότητος—ἀπὸ τῶν διπλωματικῶν κύκλων τῆς Εὐρώπης μέχρι τῶν 150 περίπου ἀπεσταλμένων ἐφημερίδων καὶ πρακτορείων ὅλου τοῦ κόσμου, οἱ ὁποῖοι, ὅπως παρετήρησε λίαν θυμοσοφως ὁ κ. Γκαφένκου, ἦσαν λόγῳ τοῦ ἀριθμοῦ των καὶ τῆς... eminence των, σοβαροὶ πρόξενοι νευρικότητος—οἱ ὑπεύθυνοι παράγοντές της, τὰ 4 μέλη τοῦ συμβουλίου, ἤρχισαν καὶ ἐπερώτησαν τὰς ἐργασίας των μὲ τὴν γαλήνην ἀνθρώπων οἱ ὁποῖοι δὲν ἀναμένουν ἀπρόοπτα καὶ εἶχον χαράξει σαφῶς τὴν στάσιν των. Ἦτο προφανές, ὅπως προέβλεπον καὶ οἱ ψυχραιμότεροι ἐκ τῶν παρατηρητῶν, ὅτι δὲν ἐπρόκειτο νὰ ληφθοῦν ἐντυπωσιακαὶ ἀποφάσεις, ὅπως καὶ δὲν ἐλήφθησαν.

Τοῦτο ὅμως δὲν σημαίνει ὅτι ἡ συνδιάσκεψις τοῦ Βελιγραδίου δὲν ἀποτελεῖ σημαντικὸν σταθμὸν εἰς τὴν διπλωματικὴν ἱστορίαν τῶν Βαλκανίων. Ἐξήτασε μὲ προσοχὴν ὅλα τὰ προβλήματα τὰ ὁποῖα ἀπασχολοῦν τὰ κράτη τῆς Συνεννοήσεως, ἀπεσαφήνισεν ἀπόψεις καὶ ἔθεσε νέας βάσεις περαιτέρω εἰρηνικῆς συνεργασίας μεταξὺ τῶν κρατῶν τῆς Βαλκανικῆς καὶ τῆς λεκάνης τοῦ Δουνάβεως καὶ ἔγινεν ἀφορμὴ νὰ διατυπωθῇ ἅπαξ ἔτι ἡ πλήρης ὁμοφωνία τῶν κρατῶν τῆς Συνεννοήσεως εἰς τὸν τομέα τῆς διατηρήσεως τῆς εἰρήνης ἐν τῇ Νοτιοανατολικῇ Εὐρώπῃ. Καὶ ἡ ὁμοφωνία αὕτη, ὅπως ἀποδεικνύουν αἱ προχθεσιναὶ προπόσεις τῶν κ. κ. Μάρκοβιτς καὶ Γκαφένκου, δὲν εἶνε, ὡς φαίνεται, τυπικοῦ καὶ ἀφηρημένου χαρακτῆρος, ἀλλὰ προσέλαβε κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν συνομιλιῶν συγκεκριμένην μορφήν.

Τὰ προβλήματα τὰ ὁποῖα ἀπησχόλησαν τὴν συνδιάσκεψιν, δύνανται νὰ χωρισθοῦν εἰς τρεῖς κατηγορίας. Ἐπρυτάνευσεν, ὡς ἦτο φυσικόν, λόγῳ τῆς ἐξαιρετικῶς περιπλόκου διεθνοῦς καταστάσεως, ἡ ἐξέτασις τῆς στάσεως τῶν τεσσάρων κρατῶν ἔναντι τῆς συγκρούσεως τῶν μεγάλων εὐρωπαϊκῶν δυνάμεων, ἥτις ἔσχε τὸν ἀντίκτυπόν της ἐπὶ τῶν βαλκανικῶν κρατῶν. Τὰ μέλη τῆς Συνδιασκέψεως, ὁρμώμενα ἐκ τῆς πεποιθήσεως ὅτι οὐδὲν ἐκ τῶν τεσσάρων κρατῶν ἀπειλεῖται παρ' οἱουδήποτε, ἀπεφάσισαν ὅπως αἱ χῶραι των ἐμμείνουν «εἰς τὴν μέχρι τοῦδε τηρηθεῖσαν εἰς ἑκάστην στάσιν των, διὰ νὰ διαφυλάξουν ἀπὸ τὰς δοκιμασίας τοῦ πολέμου τὸ τιμῆμα τοῦτο τῆς Εὐρώπης», ὅπως λέγει τὸ ἀνακοινωθέν. Τὸ ἐπίσημον ἀνακοινωθέν, προδίδον τὴν ἀλληλοκατανόησιν, ἡ ὁποία ἐπεκράτησε κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐργασιῶν, λαμβάνει ὑπ' ὄψιν τὴν ἰδιάζουσαν μορφὴν τὴν ὁποίαν ὑποδύεται εἰς τὴν πολιτικὴν ἑκάστου ἐκ τῶν τεσσάρων κρατῶν ἡ ἔφεσις τῆς μὴ ἀναμίξεως, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον συμπληροῦται ὑπὸ τῆς δηλώσεως τοῦ κ. Σαράτσογλου, ὅτι παραμένουν ἰσχυραὶ αἱ ἀνειλημμέναι ὑφ' ἑκάστου ὑποχρεώσεις.

Δεύτερον πρόβλημα, ὄχι ἡλιγώτερον ὥρας ἀπὸ ὅσες μέρες ξοδεύουν οἱ ἄλλοι. Τὰ βήματα, ἡ μουσική, τὰ κοστούμια—ὅλα τὰ βρῆκε ὁ ἴδιος ὁ Μεγαλειότατος.

Ἀλλ' ὅ,τι προκαλεῖ περισσότερο τὸ θαυμασμο εἶνε πῶς ὅλες αὐτὲς οἱ διασκεδάσεις δὲν κάμνουν τὴ Μεγαλειότητά του νὰ χάνῃ οὔτε κανένα συμβούλιο, οὔτε καμμιὰν εὐκαιρία νὰ ἐπαγρυπνῇ γιὰ τὴ διατήρηση τῆς τιμῆς τοῦ στέμματός του».

Ἀπὸ τὸ δημοσίευμα αὐτὸ βγαίνει τὸ συμπέρασμα, πῶς ὁ Λουδοβίκος ΙΓ' δὲν ἤθελε νὰ νομισθῇ πῶς ξεχνιέται μὲ μπαγκατέλλες καὶ παραμελεῖ τὰ ὑψηλά του καθήκοντα. Ἀλλὰ κ' ἕνα ἄλλο σχετικὸ ἐπεισόδιο ἔρχεται ν' ἀποδείξῃ πῶς ὁ λόγος αὐτὸς τοῦ βασιλιᾶ δὲν ἤτανε ἁπλὸς λόγος! Λίγες μέρες πρὶν παιχθῇ τὸ «Κυνήγι τῶν κοτσυφιῶν», ὁ δούξ ντὲ Πυϊλωράν, ποὺ θὰ ἔπαιζε τὸν πρῶτο ρολο στὸ μπαλλέτο, ἀνακαλύφτηκε πῶς ἤτανε συνωμότης ἐναντίον τοῦ βασιλιᾶ. Ὁ Λουδοβίκος τὸν ἔπιασε καὶ τὸν ἐσκότωσε! Ἄρα ἔδινε περισσότερη σημασία στὴν ἀσφάλεια τοῦ θρόνου του, παρὰ στὴν ἐπιτυχία τῶν μπαλλέτων του.

Τὸ «Κυνήγι τῶν κοτσυφιῶν» ἔχει βρεθῆ. Καὶ οἱ εἰδικοὶ λένε πῶς ἡ μουσική του ἤτανε ἀπὸ τὶς καλύτερες τῆς ἐποχῆς ἐκείνης.

Τ. κ. Ζ.

Ὁ πρόεδρος τῆς κυβερνήσεως κ. Μεταξᾶς μετὰ τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς Νοτιοσλαυΐας κ. Τσβέτκοβιτς (ἀριστερά), τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Τουρκίας κ. Σαράτσογλου καὶ τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Νοτιοσλαυΐας κ. Μάρκοβιτς κατὰ τὴν ἄφιξίν του εἰς Βελιγράδιον μετὰ τοῦ κ. Σαράτσογλου.

Μετὰ τὴν καταιγίδα

Ὁ μπολσεβικισμὸς δὲν θὰ ἐπιζήσῃ τοῦ πολέμου

Ἄρθρον τοῦ Ἄγγλου συγγραφέως κ. Οὐέλς

Ὁ διάσημος Ἄγγλος συγγραφεὺς Χ. Γ. Οὐέλς ἐχαρακτήρισθη πολλάκις ὡς φίλος τοῦ κομμουνισμοῦ καὶ τοῦ σοβιετικοῦ καθεστῶτος καὶ τὰ ἔργα του ἐχρησιμοποιήθησαν πλειστάκις ὑπὸ τῆς κομμουνιστικῆς προπαγάνδας. Εἰς τὸ κατέρρ ἄρθρον του ὅμως ὁ Οὐέλς προβάλλει, ὅτι ὁ σημερινὸς πόλεμος θὰ ἐπιφέρῃ τὸν θάνατον τοῦ μπολσεβικισμοῦ.

Θὰ ἦτο δύσκολον νὰ εἴπωμεν ἂν ὁ δογματικὸς κομμουνισμὸς πρέπει νὰ θεωρηθῇ ὡς καταστροφή, ἡ ὁποία ἐπήλθεν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ ἀνθρωπίνου λογικοῦ πνεύματος ἢ ὡς κανονικὴ καὶ ἀναπόφευκτος φάσις τῆς ἀναπτύξεως αὐτῆς. Κατὰ τὸ πρῶτον ἥμισυ τοῦ 19ου αἰῶνος, μετὰ τὸ τέρμα τῆς ναποleoντείου ἐποποιΐας, ἐξεδηλώθη ἡ ἄνθησις μεγάλου ἀριθμοῦ δημιουργικῶν καὶ ψευδοδημιουργικῶν ἰδεῶν μεταξὺ τῶν ὁποίων ἦσαν πολλαὶ μορφαὶ σοσιαλισμοῦ καὶ ἄλλαι ἀνθρωπιστικαὶ θεωρίαι κατὰ τὸ πλεῖστον στεῖραι.

Ἐλέχθη ὅτι ὁ Κάρολος Μὰρξ ἦλθεν εἰς τὸν κόσμον ἐπίτηδες διὰ νὰ ἱκανοποιήσῃ τὰς ἀνάγκας τῶν ἀνησύχων πνευμάτων. Ἦτο ἕνας ἄνθρωπος μὲ εὐρείας πνευματικὰς φιλοδοξίας, ἐφάμιλλος τοῦ Δαρβίνου καὶ τοῦ Ἄνταμ Σμίθ. Τὸ «καπιταλιστικὸν σύστημα», ἐσφαλμένος τίτλος, τὸν ὁποῖον ἔδωσεν εἰς τὴν ἀτομικὴν ἰδιοκτησίαν, ἔπρεπε κατὰ τὴν γνώμην του, νὰ καταργηθῇ τελείως διὰ νὰ θριαμβεύσῃ ἡ κοινωνικὴ δικαιοσύνη.

Διεκήρυξε τὴν ὑλιστικὴν ἀντίληψιν τῆς ἱστορίας καὶ τὴν πάλην τῶν τάξεων ὡς τὴν μόνην πραγματικὴν ὁδὸν ὅπου ἄγει εἰς τὴν γενικὴν καὶ παγκόσμιον εὐημερίαν.

Οὔτε ὁ Ἄνταμ Σμὶθ οὔτε ὁ Δαρβῖνος, σοφοὶ μὲ τοὺς ὁποίους ἐφιλοδόξει νὰ συναγωνισθῇ ὁ Μάρξ, διεξεδίκησαν τὴν τιμὴν νὰ ἐπιβάλουν εἰς τὸν κόσμον τὴν αὐθεντίαν των. Καὶ οἱ δύο, συνέβαλον μεγάλως εἰς τὴν πρόοδον τῶν νέων ἐπιστημονικῶν ἀρχῶν καὶ ἔφυγαν χωρὶς νὰ ἑνοχλήσουν κανένα. Δὲν συνέθη ἀκριβῶς τὸ αὐτὸ μὲ τὸν Κάρολον Μάρξ, ὁ ὁποῖος εἶχε περισσότερον πρωτόγονον καὶ ταυτόχρονως περισσότερον πρακτικὸν πνεῦμα.

Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς ζωῆς του ἠγωνίσθη δι' ἀποκλειστικοὺς τύπους, διὰ ρεαλιστικὰ δόγματα καὶ δι' ἀμέσους ἐπαναστατικὰς πράξεις συμφωνούσας ἀπολύτως μὲ τὰ δόγματα αὐτά! Ἐκήρυξε δίαιον κοινωνικὸν κίνημα ἔχον ὡς σκοπὸν τὴν καταστροφὴν τοῦ «καπιταλισμοῦ». Ἡ ὁλήθεια εἶνε ὅτι δὲν εἶχε σαφεῖς ἰδέας ὅσον ἀφορᾷ τὴν εἰρήνην, ἡ ὁποία θὰ ἔπρεπε νὰ διαδεχθῇ τὴν πάλην τῶν τάξεων, ποὺ ἀπετέλεσε τὸ ἀγαπημένον θέμα του.

Ἐσκέπτετο μόνον μίαν ἰσχυρὰν ἀναδιοργάνωσιν τῆς παγκοσμίου τάξεως, ἡ ὁποία θὰ ἐπέφερε μοιραίως ριζικὴν μεταρρύθμισιν ὁλοκλήρου τοῦ κοινωνικοῦ συστήματος. Ἐφεῦρε ἕνα φάντασμα, τὸ ὀλιγώτερον οὐσιαστικὸν ποὺ ἠδύνατο νὰ φανταθῇ κανείς: τὸ προλεταριάτον καὶ περιωρίσθη εἰς αὐτό. Αἱ δυσκολίαι ἐνεφανίσθησαν ἀργότερα: εἰς τὴν ἀρχὴν ὅμως ἀρκοῦσε τὸ προλεταριάτον...

Ἡ πεποίθησις, καθ' ἣν τὸ προλεταριάτον ὡπλισμένον μὲ τὸ σφυρὶ τοῦ Θὸρ καὶ τὸ δρεπάνι τῆς θεᾶς Κυβέλης, θὰ ἦτο εἰς θέσιν νὰ λύσῃ τὰ περιπλοκώτερα κοινωνικὰ προβλήματα ἐνεφανίσθη ὡς ἐλκυστικὴ θεωρία διὰ τὰ πνεύματα ποὺ ἦσαν ποτισμένα μὲ ἀφηρημένες ἰδέες καὶ δὲν ἀντελαμβάνοντο τίποτε ἀπὸ τὴν πραγματικὴν ζωήν. Τὸ κομμουνιστικὸν κίνημα, ἀπὸ τῶν ἀρχῶν του, ἀπεφάσισε νὰ παραβλέψῃ ὅλους τοὺς κανόνας τῆς λογικῆς καὶ κατεδίκασε διαίως τὴν ἐπιστημονικὴν κριτικήν, θεωρῶν αὐτὴν ὡς ἐγκληματικὴν ἔλλειψιν πίστεως. Οὕτως, ὅταν, ὀραδύτερον, ὁ τσαρισμὸς καὶ ἡ ἀτομικὴ ἰδιοκτησία κατεστράφησαν εἰς τὴν Ρωσίαν καὶ ὅταν ἡ χώρα αὐτὴ περιῆλθεν εἰς χεῖρας μιᾶς ὁμάδος κομμουνιστῶν ἡγετῶν, καθαρῶν θεωρητικῶν, οὗτοι ἀπεδείχθησ

Θεάματα

Ἀπογευματινά - ἑσπερινά
ΒΑΣΙΛΙΚΟΝ (Φίλιππος Κοτοπούλη). «Τι-τινα Βάζει».
ΑΡΤΥΡΟΠΟΥΛΟΥ. «Σίντρελλα» κ.τ.λ.
ΑΤΤΙΚΟΝ (Ἀλέξ. Ἀρβανιτίδου, Ἐπιθέωρησις, ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ (Ἀλ. Ἀρβανιτίδου). «Ἀ-ρίστη τῶν Ἀρμάτων». κ.τ.λ.
ΟΛΥΜΠΙΑ. 6.30 μμ. «Μπαστρέλλου».
ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ (Πίτσ). 6.30 μμ. «Κλεφτόμπαλα» καὶ «Πλαλιατοῦ».

Κινηματογράφοι

ΑΣΤΥ. Ἀπόψε μόνον μιᾶς ζωῆς» (Β' ἑβδομάς).
ΑΤΤΙΚΟΝ. «Ὁ Ἀνθρωπος τοῦ Κρόνου». «Ὁ Ἄρμα Ἀγωνίας».
ΒΟΣΚΟΠΟΥΛΙ. «Ὁ φόνος τῆς ἀγάπης».
ΟΡΦΕΥΣ. «Ἡνωμένοι συνταγματάρχαι» (Β' ἑβδομάς).
ΟΥΡΑ. Τὰ κλ. τῆς πόρτας μαῦρ. ποιν.
ΠΑΛΑΣ. «Μάτζορ» (Ἀγάπες Μαρῖ).
ΠΑΝΘΕΩΝ. Ἔτερον κινηματογραφικόν.
ΡΕΞ. «Ἡ τρίτη ζώνη».
ΤΙΤΑΝΙΑ. «Μάχη Ἰλλινοῖς».
ΑΛΑΜΠΡΑ. Ἐκκλησιαστικά.
ΑΛΑΣΚΑ. «Λιστέρια τοῦ Μπρουντγουϊ».
ΑΠΟΛΛΩΝ. «Γυναῖκα φτιάλλου».
ΑΡΕΙΣ. «Ἡ ἀπόφασις τῆς ἀγάπης».
ΑΤΛΑΝΤΙΣ. «Ἡ ἀγάπη δραπετεύει».
ΕΛΛΑΣ. «Ἡ Ἀνθρωπίνη Σάρκα».
ΕΛΛΑΣ. Ἐπιθεώρησις.
ΗΛΙΟΝ. «Ἡ Ἀγάπη τῆς Ἀμαζόνας».
ΙΡΙΣ. «Ἔρωτες μισοκτίστου».
ΚΕΝΤΡΟΝ. «Ἡ Ἀνθρωπος στὸν ἀγῶνα».
ΟΡΦΕΥΣ (Βοολ.). «Κυτία στὸν Ὀ-λύμπο».

ΠΛΑΣΣ (Πάγκρ.). «Ἡ πρώτη σύζυ-γός μου».
ΠΑΤΖΑΗΝΙΟΝ. «Μυστικές».
ΣΑΝΤΡΑΛΙΑ. «Ἀνθρωπος».

Πειραιεὼς καὶ Προάστεια

ΒΑΛΚΑΝΙΑ (Πόρρω). «Ἤθελες τὸν κα-λύτερόν σου» (Ἐπιθεώρ.).
ΚΑΛΙΟΡΝΙΑ «Τελειωμένο».
ΚΑΛΛΙΘΕΑ. «Ἀγάπη μου ἀγάπη».
ΠΑΛΑΣ. «Ἐρωτόπολις μπουμπάς».
ΣΑΛΑΜΙΝΑ. «Ἑνῶ ἀγαπᾶς τὴν ἀγάπη».
ΣΠΕΤΣΑΙ. «Δὲν θὰ τὸ πάρῃς μαζί».
ΦΟΙΒΟΣ. «Ἐπιθεώρησις φυσικοῦ».
ΧΑΛ-ΛΑΡΙΑ. «Ἀρίφνη Μπουμπουλίνα».
ΑΠΟΛΛΩΝ (Κοκκ.). «Ἡ Ἀγάπη τῶν Φυσικῶν».
ΕΛΑΙΑ (Ν. Κοκκ.). «Κολοκυθιά φ-τιάχνει».
ΧΡΥΣΑΛΛΙΔΑ (Κοκκ.). «Λουκιὰ φ-τιάχνει».
ΕΡΕΥΑ (Κοκκ.). «Λέβεντας νέ-ος».
ΑΣΤΗΡ. (Ν. Ἰων.). «Ἀναβολίπκα Ἀ-γάπη».
ΕΚΡΕΚΑ (Ν. Φ.). «Λαλίμπετο σκοῦ-λο».
ΜΕΓΑΛΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ (Ν. Φ.). «Ἀγάπη κρόνος (Ν. Ἰων. Ξ.μ.). «Κλοῦβιο δόκι».
ΜΟΝ ΣΙΝΕ (Βοῦλ.). «Κοιμᾶσε».
ΟΡΦΕΥΣ (Ν. Φ.). «Ἀποθέωσις».
ΣΠΟΡΤΙΚ (Ν. Ξ.μ.). «Κλοῦβιο».
ΕΤΟΥΑΛ (Κοκκ.). «Οἱ γυναῖκες φτιάν τὸ γιαμπούρι».

Διαθέτοντες ἐφημερίδας
Ἐμμ. Γ. Κασιμάτης
Ἀγκύρας - Μαυροκορδάτου 19

ΤΟ ΞΕΠΟΥΛΗΜΑ ΤΗΣ ETAM

Ἡ Ἑταμ δέχεται ἐὐχαρίστως διαταγάς τῶν Μεγαλυτέρων Ἑλληνικῶν Ἐταιρειῶν Ὑφαλλήλων, διὰ τὰς ἀγορὰς τῶν Δημοσίων Ὑφαλλήλων κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ ξεπουλήματος.

Ἀ. ΚΟΛΟΚΥΘΑΣ
Ἀρχοδιοικητὴς τοῦ Δημοτικοῦ Δ-ἀγκτρο Ἐξωτερικοῦ Ἐμπορίου Ἑλλάδος Τηλεφ. 21-508. Εἰσοδος ἀπὸ τὸ στεῖον.

ΓΕΩΡΓΙΚΗ ΑΓΟΡΑΦΗ
ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ
Ὁ Δήμαρχος Ἀθηναίων ἀνακοινοῖ, ὅτι ἡ ἀπό 10ης Ἰανουαρίου ἕως καὶ Φεβρουαρίου 1940 (Β. Δ. τῆς 21-8—1939) ἀγορὰ τῶν γεωργικῶν ἀπογραφῶν, ἥτις δὲν ἔχει κανένα φόρον ἐξαγωγῆς γνώστας τῆς γεωργικῆς καταστάσεως τῆς χώρας διὰ ἀκριβεῖς ἀπολογισμοὺς τῆς γεωργικῆς καταστάσεως τῆς χώρας διὰ σκοποὺς ἐπιστημονικοὺς καὶ κοινωφελεῖς τῆς τῆς καὶ οἱ κτηνοτρόφοι.
Κατὰ τὴν διενεργοῦμεν ἀπογραφὴν ἀπογραφόνται γεωργικὰ κτήματα, δασικαὶ, φυσικὰ λειβάδια, ἔναι ἡ ἀγορὰ ἐκτάσεων καὶ κτίσεων, γεωργικῶν ἐργαλείων, ὅπ ὑπόχρεοι πρὸς ἀπογραφὴν ΚΑΤΟΙΚΟΙ Α-ΘΗΝΩΝ εἶναι ἐπιφορτισμένοι ἐν τῷ ἐνδιαφέρον τῶν ἀγροτῶν

5η ΠΡΩΙΝΗ

ΑΝΑΜΕΝΕΤΑΙ ΓΕΝΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΓΡΑΜΜΗΣ ΜΑΝΝΕΡΧΑΪΜ

ΑΙ ΧΘΕΣΙΝΑΙ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΑΙ ΕΠΙΔΡΟΜΑΙ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 5. ('Ιδιαιτέρα ὑπηρεσία). — Κατὰ πληροφορίας τοῦ πρακτορείου Χαβᾶς ἐκ Φιλλανδίας, αἱ ἐπιθέσεις των Ρώσων εἰς τὴν Καρελίαν ἀναπτύσσονται ἤδη εἰς εὐρύτερον μέτωπον. Κατὰ τὰς ἰδίας πληροφορίας, ἐνισχύσεις ἀποστέλλονται εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης ἐκ Μόσχας καὶ νοτίου Ρωσίας. Κυκλοφορεῖ φήμη ὅτι οἱ Ρῶσοι θέλουν νὰ ἐξασφαλίσουν μεγάλην ἐπιτυχίαν πρὸ τῆς 23ης τρέχοντος, ὁπότε ἑορτάζει ὁ σοβιετικὸς στρατός. Ἂν μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης οἱ Ρῶσοι δὲν ἐπιτύχουν σοβαρὰν τινα νίκην, θὰ περιορισθοῦν εἰς μερικὴν ἐπιτυχίαν, ἤτις θὰ ἐπιτρέψῃ εἰς αὐτοὺς νὰ συνάψουν ἀνακωχήν. Μεταδίδεται σχετικῶς ὅτι οἱ Ρῶσοι, συνεχίζοντες τὴν ἐπίθεσίν των εἰς τὸ τομέα τοῦ Σοῦμα, ἐστράφησαν χθὲς πρὸς τὸν γειτονικὸν τομέα, ἀνατολικῶς τῆς λίμνης Μουόλα. Φαίνεται ὅτι ἐπικειται γενικὴ ἐπίθεσις ἐναντίον ὅλων τῶν τομέων τῆς γραμμῆς Μάννερχαΐμ. Κρίνεται ὅτι ἡ φιλλανδικὴ ἄμυνα διανύει περίοδον κρίσεως, δυναμένην νὰ παραδλῃθῇ πρὸς τὴν πρώτην περίοδον κρίσεως, τὴν ὁποίαν διήνυσεν ἀπὸ 1ης μέχρι 15ης Νοεμβρίου, ὁπότε δὲν εἶχεν ἀκόμη ἐφαρμοσθῆ ἡ νέα διάταξις, τὴν ὁποίαν ἔχει ἤδη ὁ στρατὸς, ὁ ὑπερασπίζων τὴν γραμμὴν Μάννερχαΐμ. Ἡ πίεσις, τὴν ὁποίαν ἀσκοῦν οἱ Ρῶσοι εἰς τὸν ἰσθμὸν κατέστη ἤδη πολὺ περισσότερον σφοδρά. Οἱ Ρῶσοι ἐπιτίθενται ἀδιακόπως μὲ πυροβόλα καὶ ἅρματα μάχης, τὰ ὁποῖα δὲν εἶχον μέχρι τοῦδε εἰς τὴν διάθεσίν των.

Ὁ τομεὺς Μουόλα, ὅπου οἱ Ρῶσοι ἐπεξέτειναν χθὲς τὸ μέτωπον τῆς ἐπιθέσεως, ἀποτελεῖ τὸ κέντρον σχεδὸν τῆς γραμμῆς Μάννερχαΐμ. Οἱ Φιλλανδοὶ προασπίζουν τας θέσεις, διὰ τῶν ὁποίων φράττεται ἡ διάβασις πρὸς τοὺς στενοὺς ἰσθμούς, τοὺς σχηματιζομένους μεταξὺ τῶν μικρῶν λιμνῶν βορείως καὶ δυτικῶς. Ἡ μόνη ἀρκετὰ εὐρεῖα καὶ ξηρὰ δίοδος ἀναίγεται μεταξὺ τοῦ Ἴσκι καὶ τοῦ Κίρκο. Ὄπισθέν της ἡ πρώτη αὐτὴ ἀμυντικὴ γραμμὴ τῶν Φιλλανδῶν ἔχει καὶ δευτέραν ἀμυντικὴν θέσιν, ἡ ὁποία ἀποκλείει πρὸς δυσμὰς τὴν διάβασιν τοῦ μεγάλου τέλματος μεταξὺ τοῦ Μουλαγέρδι καὶ Εὐπαπαιενγέρδι. Δαίδαλος λιμνῶν, τελμάτων καὶ ἰσθμῶν καθίστα τὴν περιοχὴν αὐτὴν ἀδιάβατον κατὰ τὴν περίοδον, καθ' ἣν αἱ καιρικαὶ συνθῆκαι ἦσαν εὐνοϊκαί. Δυστυχῶς διὰ τοὺς Φιλλανδοὺς, οἱ πάγοι ἐσκληρύνθησαν καὶ τὸ τελευταῖον ἔδαφος καὶ αἱ λίμναι καλύπτονται ὑπὸ πυκνοῦ στερεοῦ στρώματος πάγου. Ἡ μεταβολὴ αὕτη ὑποβοηθεῖ τὸν ἀντίπαλον εἰς τὸ νὰ μετακινῇ τὰ τάνκς.

Καθ' ἃ τηλεγραφεῖ ὁ ἀνταποκριτὴς τῆς σουηδικῆς ἐφημερίδος «Τιτνίγκεν», τὰ φιλλανδικὰ στρατεύματα ἐσυνήθισαν ἤδη νὰ ἀντιμετωπίζουν τὴν νέαν ρωσικὴν τακτικὴν, ἤτις συνίσταται εἰς χρησιμοποίησιν τεθωρακισμένων ἑλκήθρων. Χθὲς 9 ἅρματα καὶ ἰσάριθμα τεθωρακισμένα ἑλκηθρα κατεστράφησαν. Μεχρι τοῦδε ἡ ἐπίθεσις τῶν Ρώσων εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς Σούμα ἐστοίχισεν εἰς αὐτοὺς 3.000 ἄνδρας.

ΑΙ ΑΕΡΟΠΟΡΙΚΑΙ ΕΠΙΔΡΟΜΑΙ

Οἱ Ρῶσοι ἐνήργησαν λίαν πρωΐ τὴν ἐπίθεσίν των. Εἰς ἀπόστασιν 100 μέτρων ἀπὸ τὰ τάνκς καὶ τὰ ἕλκηθρα ἀνεπτύχθη τὸ πεζικόν. Οἱ Φιλλανδοὶ ἐχρησιμοποίησαν ἐπιτυχῶς χειροβομβίδας. Οἱ Ρῶσοι ἐπανέλαβον τρὶς τὰς ἐφόδους των καὶ ἡ μάχη ἔληξε περὶ τὸ λυκόφως.

Ἡ πόλις Σορταβάλα, ἀριθμοῦσα 12.000 κατοίκους ἑβομβαρδίσθη χθὲς σφοδρῶς ὑπὸ τῶν Ρώσων, οἱ ὁποῖοι ἐπὶ ὁλόκληρον εἰκοσιτετράωρον ἔρριπτον κατ' αὐτῆς ἐμπρηστικὰς καὶ ἐκρηκτικὰς βόμβας. Τὸ ἓν τρίτον τῆς πόλεως κατεστράφη.

Κατὰ τὰς ἐπιδρομάς, τὰς χθὲς ἐφονεύθησαν καθ' ὅλην τὴν Φιλλανδίαν, 40 ἄτομα καὶ ἐτραυματίσθησαν 50. Οἱ Φιλλανδοὶ κατέρριψαν 11 ἀεροπλάνα. Ἐπίσης ἑβομβάρδισαν ἐπιτυχῶς σοβιετικὰς φάλαγγας καὶ ρωσικὰς ἀεροπορικὰς βάσεις.

Τεσσαράκοντα ἑπτὰ σοβιετικὰ ἑβομβάρδισαν χθὲς τὸ Βίμποργκ. Ἑκατὸν πεντήκοντα οἰκίαι κατεστράφησαν καὶ ἐξεδηλώθησαν δεκαεὲξ μεγάλαι πυρκαϊαί. Τὸ θερμόμετρον δεικνύει 30 βαθμοὺς ὑπὸ τὸ μηδέν. Οἱ Ρῶσοι ἔρριψαν 500 τοὐλάχιστον δόμβας. Δέκα ἄτομα ἐφονεύθησαν καὶ 20 ἐτραυματίσθησαν. Φαίνεται ὅτι τὸ σοβιετικὸν Ἀρχηγεῖον ἔχει ἀποφασίσει νὰ καταστρέψῃ τὴν πόλιν αὐτὴν πάσῃ θυσίᾳ. Χιλιάδες ἐκ τῶν κατοίκων τοῦ Βίμποργκ εὑρίσκονται ἄνευ στέγης. Ὁ καθεδρικὸς ναὸς κατεστράφη. Τὰ κτίρια τεσσάρων μεγάλων τραπεζῶν καθὼς καὶ πολλὰ καταστήματα κατεστράφησαν ἐπίσης. Οἱ Ρῶσοι ἔρριψαν καὶ προκηρύξεις διὰ τῶν ὁποίων καλοῦνται οἱ Φιλλανδοὶ νὰ παραδοθοῦν».

Καθ' ἃ ἀνεκοινώθη ἐπισήμως, σοβιετικὰ ἀεροπλάνα ἐπετέθησαν καὶ κατὰ σουηδικῶν χειρουργείων ἐκστρατείας. Ἀπώλειαι δὲν ἐσημειώθησαν.

Τέλος τὰ σοβιετικὰ ἀεροπλάνα ἑβομβάρδισαν διὰ 37ην φορὰν τὸ �longo. Ἐκ τῶν βομβῶν ὑπέστη ζημίας μία τῶν πτερύγων τοῦ Πανεπιστημίου. Δὲν ὑπάρχουν ἀνθρώπινα θύματα.

Ἄλλα τηλεγραφήματα ἀναφέρουν ὅτι σοβιετικὰ ἀεροπλάνα ἑβομβάρδισαν τὴν πρωΐαν τὸ Καζαάνι, τέρμα τῆς σιδηροδρομικῆς γραμμῆς, ἡ ὁποία ἄγει πρὸς βορρᾶν μέσῳ τοῦ κέντρου τῆς νοτίου Φιλλανδίας. Μέχρις ὥρας δὲν ὑπάρχουν λεπτομέρειαι ἐπὶ τῆς ἐπιδρομῆς ταύτης.

ΠΑΝΣΤΡΑΤΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ΦΙΛΛΑΝΔΙΑΝ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 5. ('Αθην. Πρακτ.).— Τὸ ἡμιεπίσημον Γερμανικὸν Πρακτορεῖον πληροφορεῖται ἐκ Χέλσινκι ὅτι ἐτοιχοκολλήθησαν σήμερον προκηρύξεις περὶ ἐφαρμογῆς τοῦ Νόμου, διὰ τοῦ ὁποίου καλοῦνται νὰ παρουσιασθοῦν πρὸς ἐξέτασιν εἰς τὰ ἀρμόδια στρατιωτικὰ γραφεῖα ὅλοι οἱ Φιλλανδοὶ οἱ ὑπέχοντες στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν ἀπὸ 18 ἕως 60 ἐτῶν. Τῆς στρατιωτικῆς ταύτης ὑπηρεσίας ἀπαλλάσσονται μόνον οἱ ὑπάλληλοι καὶ οἱ ἐργάται τῶν ἐπιχειρήσεων τῶν ἐργαζομένων διὰ τὸ κράτος. Τὰ στρατολογικὰ γραφεῖα ἔχουν ἐγκατασταθῆ εἰς διάφορα σημεῖα τῆς πόλεως.

ΤΟ ΑΝΩΤΑΤΟΝ ΠΟΛΕΜΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΩΝ ΣΥΜΜΑΧΩΝ ΣΥΝΗΛΘΕ ΧΘΕΣ ΕΝ ΠΑΡΙΣΙΟΙΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 5. ('Αθην. Πρακτ.). — Τὸ πρακτορεῖον Χαβᾶς ἀγγέλλει ὅτι σήμερον ἐγένετο ἐν Παρισίοις ἡ 5η συνεδρίασις τοῦ Ἀνωτάτου Πολεμικοῦ Συμβουλίου. Ἐγένοντο δύο συσκέψεις, μία τὴν πρωΐαν καὶ μία τὸ ἀπόγευμα. Τὴν Μ. Βρεταννίαν ἀντεπροσώπευσαν οἱ κ. κ. Τσάμπερλαιν, Τσῶρτσιλ, λόρδος Χάλιφαξ, οἱ ὑπουργοὶ τῆς Ἀεροπορίας καὶ τῶν Στρατιωτικῶν, Κίνγκσλαιὺ Γοὺντ καὶ Στάνλεύ, συνοδευόμενοι ἀπὸ τὸν ἀρχηγὸν τοῦ ἀγγλικοῦ στόλου σὲρ Ντάντλυ Πάουντ, τὸν ἀρχηγὸν τοῦ γενικοῦ ἐπιτελείου σὲρ Ἔτμοντ Ἀϊροσάϊντ καὶ τὸν στρατηγὸν Ἰσμέ. Ἡ Γαλλία ἀντεπροσωπεύετο ὑπὸ τοῦ κ. Νταλαντιέ, τῶν ὑπουργῶν Καμπενκύ, Γκὺ Ντὲ Σαμπρ καὶ Σαμπετιὲ Ντὲ Ρίμπ, συνοδευομένων ὑπὸ τοῦ γενικοῦ διευθυντοῦ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Λεζαί, τοῦ στρατηγοῦ Γκαμελέν, τοῦ ναυάρχου Νταρλάν, τοῦ στρατηγοῦ Βυειμὲν καὶ τοῦ στρατηγοῦ Ντεκάν. Τοὺς Ἄγγλους ἐπισήμους ἐχαιρέτησεν ὁ κ. Νταλαντιέ, ὅστις ἐξέφρασε τὴν λύπην του, διότι λόγῳ τοῦ μικροῦ του ἀτυχήματος δὲν ἠδυνήθη νὰ μεταβῇ εἰς Ἀγγλίαν διὰ νὰ μετάσχῃ τῆς συσκέψεως τοῦ Πολεμικοῦ Συμβουλίου πέραν τῆς Μάγχης. Ὁ κ. Τσάμπερλαιν ἐξέφρασε τὴν συμπάθειαν τῶν Ἄγγλων ἀντιπροσώπων καὶ τὴν ἱκανοποίησίν των διὰ τὴν ταχυτάτην ἀνάρρωσίν του. Μετὰ τὸ πέρας τῶν συσκέψεων τοῦ Πολεμικοῦ Συμβουλίου ὁ κ. Νταλαντιὲ παρέθεσεν εἰς τοὺς ξένους ὑπουργοὺς γεῦμα, εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθησαν τὰ μέλη τῆς ἀγγλικῆς ἀντιπροσωπείας καὶ οἱ Γάλλοι ἀντιπροσωποι, ὁ πρεσβευτὴς τῆς Μ. Βρεταννίας καὶ πολλαὶ προσωπικότητες.

ΑΝΤΙΚΑΤΕΣΤΑΘΗ ΚΑΙ Ο ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΩΝ ΟΛΛΑΝΔΙΚΩΝ ΕΝΟΠΛΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 5. ('Ιδιαιτέρα ὑπηρεσία).— Τὸ πρακτορεῖον Ρώϋτερ πληροφορεῖται ἐκ Χάγης ὅτι ὁ στρατηγὸς Ρέϊντερς παρητήθη ἐκ τῆς θέσεως τοῦ ἀνωτάτου ἀρχηγοῦ τῶν Ὀλλανδικῶν ἐνόπλων δυνάμεων. Τοῦτον διαδέχεται ὁ ἀντιστράτηγος Βίγκελμαν, μέχρι τοῦδε Διοικητὴς τῆς ἀεροπορικῆς ἀμύνης τῆς περιφερείας Οὐτρέχτης — Σέστερμπεργκ. Λέγεται ὅτι ἡ παραίτησις τοῦ στρατηγοῦ Ρέϊντερς, ὁ ὁποῖος κατεῖχε τὴν θέσιν τοῦ ἀρχηγοῦ ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Αὐγούστου, ὀφείλεται εἰς διαφορὰς ἀντιλήψεων, ὅσον ἀφορᾷ τὰ στρατιωτικὰ ζητήματα. Τὸ Ρώϋτερ ἔχει τὴν πληροφορίαν ὅτι ἡ παραίτησις τοῦ κ. Ρέϊντερς ἐλαχίστην καὶ καμμίαν σχέσιν ἔχει μὲ τὸ ζήτημα τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς καὶ οὐδόλως σχετίζεται μὲ τὴν πρόσφατον παραίτησιν τοῦ Βέλγου ἀρχιστρατήγου. Ἄλλαι πληροφορίαι ἀναφέρουν ὅτι ἡ παραίτησις ὀφείλεται εἰς τρεῖς λόγους, ἐπὶ τῶν ὁποίων ὁ στρατηγὸς Ρέϊντερς δὲν ἠδυνήθη νὰ ἐπιβάλῃ τὰς ἀπόψεις του εἰς τὴν κυβέρνησιν. Οὕτως ὁ στρατηγὸς ἐπρόσβευε πρῶτον ὅτι ἔπρεπε νὰ ἐκκαθαρισθῇ ὁ στρατός, ἀπὸ τὰ ὑποπτα στοιχεῖα του καὶ ἰδίως ἐκεῖνα, τὰ ὁποῖα διατηροῦν σχέσεις μετὰ τῶν κομμάτων τῶν ἄκρων. Δεύτερον ὅτι ἔπρεπε νὰ συμπληρωθοῦν τὰ μέτρα κινητοποιήσεως μέχρι τῆς προσεχοῦς ἀνοίξεως, διότι πιστεύει ὅτι τότε ἠπειλεῖτο ἡ Ὀλλανδία νὰ διατρέξῃ σοβαροὺς κινδύνους. Τρίτον ἐζήτει ὅλην τὴν χώραν καὶ τὴν ἐπιβολὴν ἐλέγχου ἐπὶ τῶν τροφίμων.

Αἱ ἀπογευματιναὶ ὀλλανδικαὶ ἐφημερίδες ἀναγγέλλουν διὰ ζωηρῶν τίτλων τὴν ἐπελθοῦσαν μεταβολὴν, παρατηροῦν δὲ ὅτι ὑφίσταται ποιά τις ἀναλογία μεταξὺ τῆς παραιτήσεως τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ ὀλλανδικοῦ στρατοῦ καὶ τῆς τελευταίας γενομένης καὶ εἰς τὸ Βέλγιον μεταβολῆς εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ βελγικοῦ στρατοῦ. Ἡ ὀλλανδικὴ ἐφημερὶς «Τέλεγκραφ» χωρὶς νὰ διασαφηνίζῃ τί εἴδους διαφωνίαι προέκυψαν, γράφει ὅτι ἐν Ὀλλανδίᾳ καθὼς καὶ ἐν Βελγίῳ αἱ κυβερνήσεις δὲν εἶνε διατεθειμέναι νὰ περιβάλλουν τὰς στρατιωτικὰς ἀρχὰς δι' ὅλων των ἐξουσιῶν.

Ἡ «Ἀλγκεμέεν Χάλγκεμπλαντ» θεωρεῖ ὡς λίαν ἐπιτυχῆ τὴν ἐκλογὴν τοῦ στρατηγοῦ Βίγκελμαν ὡς ἀρχιστρατήγου.

ΕΝ ΤΟΥΡΚΟΒΟΥΛΓΑΡΙΚΟΝ ΕΠΕΙΣΟΔΙΟΝ

ΣΟΦΙΑ, 5. ('Αθην. Πρακτ.).— Τὸ ἡμιεπίσημον βουλγαρικὸν πρακτορεῖον μεταδίδει, ὅτι δύο Τοῦρκοι στρατιῶται εἰσῆλθον εἰς τὸ βουλγαρικὸν ἔδαφος καὶ συνελήφθησαν ὑπὸ τῶν παραμεθορίων βουλγαρικῶν ἀρχῶν. Λαμβανομένων ὑπ' ὄψιν τῶν σχέσεων καλῆς γειτονίας, αἱ ὁποῖαι ὑφίστανται μεταξὺ Τουρκίας καὶ Βουλγαρίας, οἱ Τοῦρκοι στρατιῶται ἀπηλευθερώθησαν καὶ παρεδόθησαν εἰς τὰς συνοριακὰς τουρκικὰς ἀρχὰς μετὰ τοῦ ὁπλισμοῦ των.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΟΙ ΓΕΡΜΑΝΟΙ ΑΓΓΕΛΛΟΥΝ ΟΤΙ ΚΑΤΕΒΥΘΙΣΑΝ 14 ΣΚΑΦΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΝ ΕΠΙΔΡΟΜΗΝ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΓΓΛΙΚΩΝ ΑΚΤΩΝ

ΟΙ ΑΓΓΛΟΙ ΔΙΑΨΕΥΔΟΥΝ.-ΒΟΜΒΑΡΔΙΣΜΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΠΛΟΙΟΥ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 5. ('Αθ. Πρ.). — Τὸ ἡμιεπίσημον γερμανικὸν πρακτορεῖον μεταδίδει τὸ κατωθι ἀνακοινωθὲν τοῦ ἀνωτάτου στρατηγείου: «Ὡς ἠγγέλθη ἤδη δι' εἰδικῆς ἀνακοινώσεως, κατὰ τὴν διάρκειαν μιᾶς ἀναγνωριστικῆς πτήσεως ὑπεράνω τῆς Βορείου θαλάσσης, ἡ γερμανικὴ ἀεροπορία ἐπετέθη τὴν 3ην τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου ἐναντίον ἀγγλικῶν πολεμικῶν καὶ ἐμπορικῶν σκαφῶν, τὰ ὁποῖα μετεῖχον νηοπομπῆς. Παρὰ τὴν λίαν ζωηρὰν ἄμυναν τῶν ἀντιαεροπορικῶν πυροβόλων καὶ τῶν καταδιωκτικῶν ἀεροπλάνων ἐβυθίσθησαν μία νορκοσυλλέκτις, 4 ἀνιχνευτικὰ βοηθητικὰ σκάφη τοῦ στόλου καὶ 9 ἐμπορικὰ ἀτμόπλοια. Πολλὰ ἐξωπλισμένα ἁλιευτικὰ ὑπέστησαν ὁμοίως σοβαρὰς βλάβας κατὰ τὴν ἐπίθεσιν ταύτην. Ὅλα τὰ βυθισθέντα ἐμπορικὰ ἀτμόπλοια μετεῖχον τῆς νηοπομπῆς, ἐναντίον τῆς ὁποίας ἐπετέθη ἡ γερμανικὴ ἀεροπορία. Τρία ἐκ τῶν ἀεροπλάνων μας δὲν ἐπέστρεψαν εἰς τὰς βάσεις των. Κατ' ἀξιοπίστους εἰδήσεις, μεταξὺ τῆς 21ης καὶ τῆς 31ης Ἰανουαρίου 1940 αἱ ἀπώλειαι τῶν ἀγγλικῶν, γαλλικῶν καὶ οὐδετέρων ἐμπορικῶν σκαφῶν συμποσοῦνται εἰς 145. 603 τόννους».

Οἱ Ἄγγλοι διαψεύδουν

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 5. ('Ιδιαιτέρα ὑπηρεσία).—Ὁ κατὰ θάλασσαν ἀγὼν ἐσημείωσε κατὰ τὸ διαορεῦσαν 48ωρον ἔντονον δραστηριότητα, τὰ ἀποτελέσματα τοῦ ὁποίου ὅμως δὲν ἔχουν μέχρι τῆς στιγμῆς γνωσθῆ ἐπακριβῶς. Πάντως, ἐκ διαφόρων πλευρῶν διεψεύσθησαν τὰ ἀναφερόμενα εἰς τὸ ἀνακοινωθὲν τοῦ ἀνωτάτου γερμανικοῦ στρατηγείου, καθ' ἃ ἐβυθίσθησαν 14 ἐν ὅλῳ ἀτμόπλοια (μία ναρκοσυλλέκτις, 4 ἀνιχνευτικὰ βοηθητικὰ σκάφη τοῦ στόλου καὶ 9 ἐμπορικὰ πλοῖα) κατὰ τὴν γενομένην τὸ Σάββατον ἐνεργείαν ἐπίθεσιν.

Οἱ καλῶς πληροφορημένοι κύκλοι τοῦ Λονδίνου δηλοῦν ὅτι ὁ ἐν λόγῳ ἰσχυρισμὸς στερεῖται ἐντελῶς ὑποστάσεως, προσθέτουν δὲ ὅτι ἂν καὶ δὲν εἶνε ἀκριβῶς γνωστὸν πόσα βομβαρδιστικὰ ἀεροπλάνα ἔλαβον μέρος εἰς τὴν ἐπιδρομὴν αὐτήν, ὑπολογίζεται ὅτι θὰ ἦσαν 12 τὸ πολύ, καὶ ἐκ τούτων τὰ 3 κατερρίφθησαν. Μὲ μίαν τόσον μικρὰν ἐπιτιθεμένην δύναμιν εἶνε ἀδύνατον, ὡς βεβαιοῦν οἱ ἁρμόδιοι, νὰ ἔχουν ποσοξενηθῆ τόσαι ζημίαι, ὅσας ἀναφέρει τὸ γερμανικὸν ἀνακοινωθέν.

Σχετικῶς ἐξεδόθη βραδύτερον ἡ κάτωθι ἐπίσημος ἀνακοίνωσις:

«Ραδιοφωνικοί τινες σταθμοὶ μετέδωσαν, ὅτι 14 σκάφη ἐβυθίσθησαν κατὰ τὰς ἐναερίους ἐπιδρομάς, αἱ ὁποῖαι ἐγένοντο τὸ Σάββατον ἔξωθι τῶν ἀνατολικῶν ἀκτῶν τῆς Ἀγγλίας. Αἱ πληροφορίαι αὗται δὲν εἶνε ἀκριβεῖς. Μέχρις ὥρας δὲν ἀνηγγέλθησαν ἐπισήμως τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἐπιδρομῶν αὐτῶν, δύναται ὅμως ἐγκύρως νὰ δηλωθῇ, ὅτι ἡ μόνη ἀναγγελθεῖσα συνολικὴ ἀπώλεια εἶνε ἡ τοῦ νορβηγικοῦ ἀτμοπλοίου «Τέμπο», 629 τόννων, τοῦ ὁποίου τὸ ἐκ τεσσάρων ἀνδρῶν πλήρωμα φέρεται ὡς ἀπολεσθέν, δεδομένου, ὅτι ἐβλήθη διὰ μυβραλλιοβόλων ἐνῷ εἶχεν ἐπιβῇ σωσιβίου λέμβου. Συνολικῶς φαίνεται, ὅτι 8 ἐμπορικὰ σκάφη ὑπέστησαν ἐπίθεσιν μὲ βόμβας ἢ μυβραλλιοβόλα ἢ καὶ μὲ ἀμφότερα τὰ μέσα ταῦτα. Εἰς ταῦτα περιλαμβάνονται 5 ἀγγλικά, τὰ ὁποῖα, ὡς ἀνηγγέλθη ἤδη, ἔφθασαν εἰς λιμένα. Ταῦτα εἶνε τὸ «Χάρλεϋ» 400 τόννων, τὸ «Κιλντέηλ» 3.877 τόννων, τὸ «Γιούντεηλ» 823 τόν., τὸ «Ρὸζ Ὄφ Ἴγλαντ» 823 τόννων, καὶ τὸ «Κόρλαντ» 3.431 τόννων. Τὰ ὑπόλοιπα 3 σκάφη ἦσαν οὐδέτερα, τὰ ἑξῆς: «Τέμπο», νορβηγικόν, «Νικολάου Ζωγραφία» ἑλληνικὸν 7.050 τόννων, καὶ «Μερτάϊνεν», σουηδικόν, 4.531 τόννων. Ἀπώλειαι ἐσημειώθησαν μεταξὺ τῶν πληρωμάτων τριῶν ἐκ τῶν σκαφῶν αὐτῶν καὶ ἐφ' ὅσον εἶνε γνωστὸν μέχρις ὥρας, ἐνδεκα ἔχουν φονευθῆ, ἐκ τῶν ὁποίων τέσσαρες εἶνε οὐδέτεροι καὶ ἑπτὰ Ἄγγλοι».

Ὡς ἀνηγγέλθη ἤδη, οἱ διασωθέντες ἐκ 2 γερμανικῶν ἀεροπλάνων, τὰ ὁποῖα κατερρίφθησαν κατὰ τὰς ἐπιδρομὰς τοῦ Σαββάτου, ἀπεβιβάσθησαν εἰς Ἀγγλίαν χθές. Τὰ πτώματα 3 ἄλλων Γερμανῶν ἀεροπόρων ἐξεβράσθησαν εἰς τὴν παραλίαν. Τοὐλάχιστον 7 Γερμανοὶ ἐφονεύθησαν καὶ 6 συνελήφθησαν. Ἐκ τῶν τελευταίων οἱ 4 περισυνελέγησαν ἐν τῇ θαλάσσῃ καὶ 2 συνελήφθησαν αἰχμάλωτοι κατὰ τὴν πτῶσιν τοῦ σεροπλάνου των εἰς τὸ Γιορκσάϊρ. Τέταρτον γερμανικὸν βομβαρδιστικὸν ἀεροπλάνον τύπου Χάϊνκελ ὑπέστη τοιαύτας βλάβας, ὥστε εἶνε ἀπίθανον νὰ ἐπανῆλθεν εἰς τὴν βάσιν του. Οἱ Γερμανοὶ ὡμολόγησαν ὅτι ἀπώλεσαν 3 βομβαρδιστικὰ ἀεροπλάνα.

Ὁ «Μαγχεστριανὸς Φύλαξ» λέγει ὅτι ἀπὸ γερμανικῆς ἀπόψεως ὑπῆρξε λίαν ἐπιζήμιος διὰ τοὺς Γερμανοὺς ἡ ἀπάντησις ἡ ὁποία ἐδόθη τὸ Σάββατον ἀπὸ μέρους τῆς ἀγγλικῆς ἀεροπορίας. «Ἡ ἀπώλεια 3 ἢ ἴσως 4 ἀεροπλάνων ἐκ μιᾶς δυνάμεως ἀποτελουμένης κατ' ἀνώτατον ὅριον ἐξ 20 καταδεικνύει τὴν ταχύτητα καὶ τὴν δεξιότητα τῶν ἀγγλικῶν ἀεροπλάνων, τὰ ὁποῖα ἀνυψώθησαν διὰ νὰ ἀντιμετώπισιν τοῦ ἐπιδρομέως».

Καταβύδισις ναρκοσυλλέκτιδος

Κατ' ἀνακοίνωσιν τοῦ Ναυαρχείου, ἡ ναρκοσυλλέκτης «Σφίγξ» ἐβυθίσθη καταληφθεῖσα ὑπὸ τρικυμίας καθ' ὃν χρόνον ἐρρυμουλκεῖτο εἰς λιμένα μὲ τὰς μηχανάς της βεβλαμμένας. Ἡ θάλασσα ἦτο λίαν τρικυμιώδης καθ' ἣν στιγμὴν τὸ ρυμουλκὸν προσέδεσε τὴν ναρκοσυλλέκτιδα ἡ ὁποία ἐν τέλει ἀνετράπη.

Ἡ «Σφίγξ» εἶχεν ὑποστῆ βλάβας κατὰ τὴν ἀεροπορικὴν ἐπιδρομὴν τοῦ ἐχθροῦ τὴν 3ην τοῦ μηνὸς Φεβρουαρίου. Ὁ κυβερνήτης τοῦ σκάφους καὶ τέσσαρες ναῦται ἐγνώσθη θετικῶς ὅτι ἐπνίγησαν. Τεσσάρων ἄλλων ἀξιωματικῶν καὶ σαράντα πέντε ναυτῶν ἀγνοεῖται ἡ τύχη καὶ ὑπάρχουν φόβοι ὅτι ἀπωλέσθησαν. Οἱ διασωθέντες εἶνε δύο ἀξιωματικοὶ καὶ σαράντα τέσσαρες ναῦται, οἱ ὁποῖοι καὶ ἀπεβιβάσθησαν εἰς τὴν ξηράν. Ἡ βυθισθεῖσα ναρκοσυλλέκτις ἦτο ἐκτοπίσματος 875 τόννων μὲ κανονικὸν πλήρωμα 80 ἀνδρῶν.

Ἄλλαι ἀπώλειαι

Περὶ τῶν κατὰ θάλασσαν ἀπωλειῶν, κατὰ τὸ διαρρεῦσαν 48ωρον πλὴν τῶν ἀναφερομένων εἰς τὰ ὡς ἄνω ἀνακοινωθέντα, ἐγνώσθησαν καὶ αἱ καταβυθίσεις τῶν κάτωθι σκαφῶν: Ὁ ἐν Στοκχόλμῃ ἀνταποκριτὴς τοῦ πρακτορείου Χαβᾶς τηλεγραφεῖ ὅτι δὲν ὑπάρχουν εἰδήσεις διὰ τὸ ἀτμόπλοιον «Ἀνδαλουσία», 1300 τόννων, τὸ ὁποῖον ἀπὸ τῆς 17ης Ἰανουαρίου ἀνεχώρησεν ἐκ Μπορντὼ διὰ Γκότεμποργκ. Τὸ ἐν λόγῳ σκάφος, τὸ ὁποῖον ἦτο ναυλωμένον εἰς Γκοτεμποργκ, φαίνεται ὅτι ἀπωλέσθη. Τὸ πλήρωμά του ἀπετελεῖτο ἐξ 21 ἀνδρῶν. Ἐξ ἄλλου, ἀγγέλλεται ἐξ Ὄσλο ὅτι δὲν ὑπάρχουν εἰδήσεις ἀπὸ τῆς 20ῆς Ἰανουαρίου διὰ τὸ ἀτμόπλοιον «Σεγκοβία», 1385 τόννων, τὸ ὁποῖον εὑρίσκετο κατὰ τὴν ἡμέραν ἐκείνην εἰς τὸν Βισκαϊκὸν κόλπον. Ὑπάρχουν φόβοι ὅτι τοῦτο ἀπωλέσθη αὐτανδρον. Τὸ πλήρωμά του ἀπετελεῖτο ἐξ 22 ἀνδρῶν, ἐπέβαινε δὲ αὐτοῦ καὶ εἰς ἐπιβάτης.

Ἐπίσης κατὰ πληροφορίας ἐξ Ἄμστερνταμ, τὸ ὁλλανδικὸν ἀτμόπλοιον «Λαέρτης», 5.882 τόννων, προσέκρουσε χθὲς τὴν ἑσπέραν εἰς γερμανικὴν νάρκην, ἀνατολικῶς τοῦ πλωτοῦ φάρου τοῦ Ρόϋγιαλ Σοβερέϊν. Τὸ σκάφος παρὰ ταῦτα δὲν ἐβυθίσθη, τὸ δὲ πλήρωμά του παρέμεινεν ἐπ' αὐτοῦ. Ἐπειδὴ ὅμως αἱ μηχαναί του συνεπείᾳ βλάβης δὲν ἐλειτούργουν, ἀπεστάλη ρυμουλκὸν διὰ νὰ τοῦ παράσχῃ βοήθειαν. Τὸ «Λαέρτης» προήρχετο ἐκ Βαταβίας καὶ κατηυθύνετο εἰς τὸ Ἄμστερνταμ.

Τέλος δύο οὐδέτερα σκάφη εὑρέθησαν χθὲς εἰς δυσχερῆ θέσιν ἐξω τῶν ἀνατολικῶν ἀκτῶν τῆς Σκωτίας. Τὸ ὁλλανδικὸν ἀτμόπλοιον «Μπτελεζοὺλ», 300 τόννων, ἐρρίφθη ἐπὶ τῶν ἀκτῶν, κατώρθωσεν ὅμως νὰ ἀποφύγῃ τὴν ἀνατροπήν. Ἑπτὰ ἄνδρες τοῦ πληρώματος παρέμειναν ἐντὸς τοῦ σκάφους. Ἡ δανικὴ σκούνα «Κάρεν» παρέμεινεν ἀκυβέρνητος καὶ ἐξέπεμψε τὸ σῆμα τοῦ κινδύνου. Ἀλιευτικὸν περισυνέλεξε τὸ πλήρωμά της.

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 5. ('Αθην. Πρ.).—Τὸ ἡμιεπίσημον γερμανικὸν πρακτορεῖον μεταδίδει ὅτι κατ' εἰδήσεις ληφθεῖσας ἐν Ρώμῃ ἐκ Λονδίνου, τὸ ἀγγλικὸν ἀτμόπλοιον «Κιλντέϊ», 4.000 τόννων, ἐβυθίσθη κατὰ τὴν διάρκειαν μι